

Lefler György

FÜTYÜL A DIÓ

Lefler György

FÜTYÜL A DIÓ

Ekker Fanni Zonga és Szabó Petra
rajzaival

L 42

0322 4748

Móricz Zsigmond Megyei és Városi Könyvtár
Nyíregyháza

NYÍREGYHÁZA, 2014

Lefler György:
FÜTYÜL A DIÓ
Versek gyermekeknek

©LEFLER GYÖRGY, 2014

Illusztráció:
Ekker Fanni Zonga és Szabó Petra, 9 évesek

Borítóoldalak:
Ekker Róbert szobrász- és grafikusművész

Tördelés:
Szemán Attila

Felelős kiadó:
Móricz Zsigmond Megyei és Városi Könyvtár igazgatója

ISBN: 978-963-7281-64-8

Készült:
Kiss János nyomdájában, Nyíregyháza

TAVASZ JÖN,

MEGY A TÉL

MELEGHOZÓK

Sándor, József, Benedek,
befagy még a feneked!
Névnapodon havazott
az a híres tavaszod.

Sándor, József, Benedek,
zsákja hóval betemet.
Olyat mondok, megbánom,
veszem is a kabátom!

Sándor, József, Benedek,
sárkányfelhőt ereget,
túl március közepén
dér a sárkány zsinégén?

TAVASZI SZÉL

mint riadt kiséger
cikáz a falevél
fújja a kerge szél
levél sír: eresszél

tavasz jön megy a tél
skótdudás ez a szél
ropja a falevél
ha eláll - elalél

nem hallja meg a szél
rozsdásan hogy zenél
szegényke mit beszél
mije fáj mire kér

KRÓKUSZVARÁZS

Kertünkben a kinyílt krókusz
csodás égi hókuszpókusz
színes szirmú szép varázslat
ilyen festményt ki pingálhat

Krókuszcsoportot szedek egybe
viszem s teszem kis üvegbe
tavaszt búvölnek a szemnek
Anitának s Adriennek

SÁTRAT EMELT

Sátrat emelt a Tavasz
kiárult sok trikót,
csákót csapott a vígság,
s hatalmas dáridót.

A kertészen atléta,
félcsupaszon a Nap,
meleg földben csíráját
babusgatja a bab.

A pók már a légyre vár,
fiókára fészek,
perzsaszőnyeg-füvek rám,
rajtuk heverésszek.

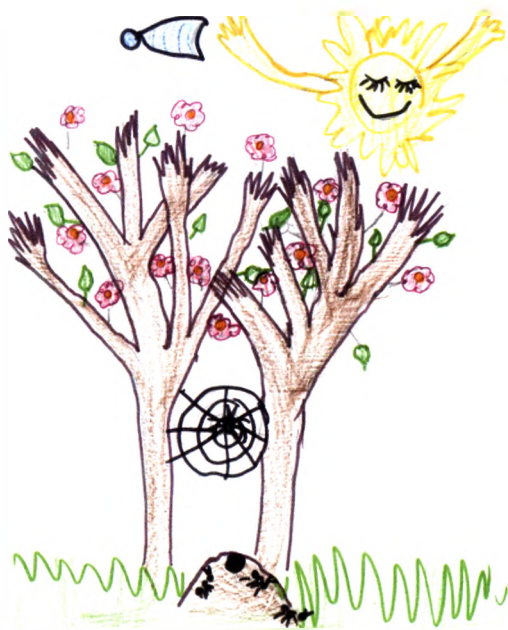
RÜGYEK PATTANÁSA

Nagyot kurjantva a Nap
sapkáját messze dobja,
megéltjenzik a füvek,
lándzsaként ágaskodva.

Hosszan nyújtóznak a fák,
szemükből szökken álom,
pattogatott tengeri
a rügy a barackágon.

Megbolydul a hangyaboly,
pók a hálóját szövi,
kamasz zsongás-zsibongás,
a föld élettel teli.

Friss legelón tehénke
pottyantgat lepénytrágyát,
megvetve így a Tavasz
gőzölgő melegágyát.

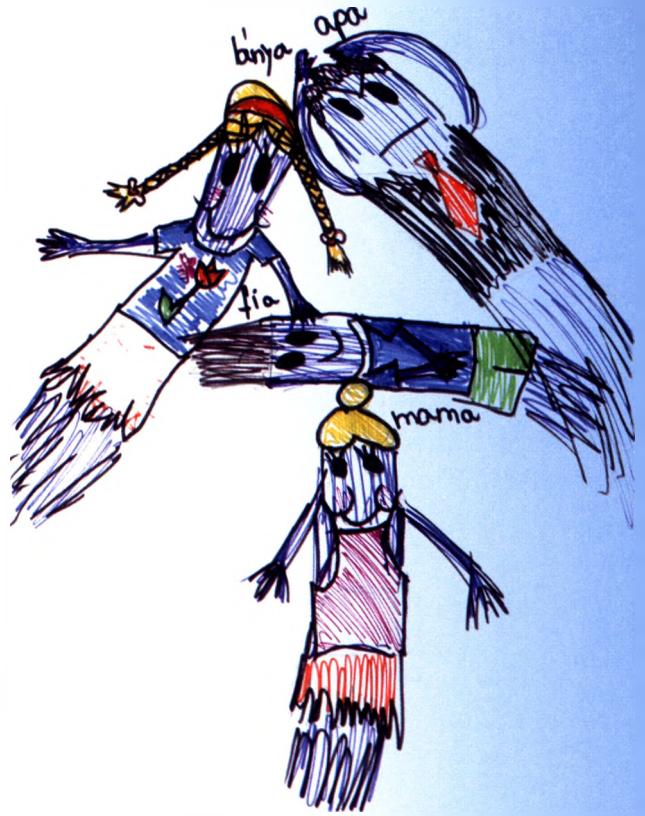

TAVASZT RIKKANT

Tavaszt rikkant a rigó,
mi nyelvükön: halihó!
Patak dagad, lé a hó,
ághegyre ül őszapó,
s átbillen a földgolyó.

DILIS ÁPRILIS

De dilis egy április,
szélütött az apja is,
szeleburdi lánya-fia,
meg az egész família!

MÁKOM VAN

Kertemben a mákom
egyelem-kapálom,
s lesz belőle nyáron
jó kóttos kalácsom.
Nem nagyon kínálom,
hamar be is vágom!

HÚSVÉTHÉTFŐ

Lányoknál a húsvétolás
hímesekről gondoskodás.
Tojásfestés, viaszolás,
vendégekre várakozás.

Fiúknál rég bevett szokás
kölnivízzel barangolás.
Színes tojás, hímes tojás,
ára csak egy meglöcsölés!

ZUHI UTÁN

Elzúdul a vihar
villámló dörgéssel,
két szarv búvik elő
csiga-fürgeséggel.

Két szarvon apró szem
csillan a napfényel,
csöpp ház tükröződik
hétszínű reménnyel.

Csúszik már a csiga,
nyoma csupa csillám,
hogya futsz utána,
cikázz, mint a villám!

ESERNYŐS NAP

Ólom az ég, földön felhő,
felhúzza jár az esernyő.
Ernyő alatt, mosoly nélkül
gyermekarc is vénné vénül.

Szél sorjáztat sebes felhőt,
kézből kikap sok esernyőt,
hadd repítse héthatárig,
süt már a Nap, s csak ez számít!

REGGEL

Rigó rikkant
füttyre fittyet,
fülnek éles
fityfirittyet.

Veréb fürdik,
ugrál frissen,
már nem tudja
hogy feszítsen.

Villanydróton
füstifecske,
de csicseri
nagy a kedve.

Méh zöngicsél,
akácvirág
nekiadja
virágporát.

Mélyhegedű
szórmók dongó,
mindenfélét
körüldongó.

Gerle dúdol:
megrendelve
itt a reggel
jó reggeltre.

Itt a nap is,
most jön elő,
lármát hozó,
nevettető.

KISCSIBE

Tenyerembe foglak,
gyöngén simogatlak
kiscsibe, te sárga
pamutgombolyag.

Alig száradtak még
a bolyhos tollpihék.
Csoda, hogy rántotta
helyett - kikeltél,

élsz, csipogsz, létezel,
s félsz, ha Onnan kiemel
egy kéz, Valami, mit
nem ismerhetel,

hisz nem látott szemed,
e fényes, két kerek
gombocska eleddig
még csak szűk teret,

azt, ki melenget, és
sok-sok kistestvért.
Hát nézz bátran körül!
Héja-repülést

még nem is sejtheted,
még semmit mond neked,
még védő szárny alatt
megóv rejteked.

NYÁRI VAKÁCIÓ

Járdán színes krétarajzok –
vakáció kezdete!
Kisiskolás nagy szünetet
színtelenül kezdhet-e?

Ugye, hogy nem! Oly távolra
került most az iskola,
valaki is rátalálna,
az lenne csak a csoda!

Hangyabollyá vált játszótér,
nyüzsög mind, mint csöpp hangya,
Szabinak már gipszben lába,
Zsuzsinak meg alkarja.

Járdán vidám krétarajzra
gyors zápor, ha ömlene,
rajzold újra azt naponta
és színezd ki, kedvedre!

NYÁR

Forró naptól ég a föld,
ég az ég, a domb, a völgy.
Porrá porlik el a rög,
ima esőt könyörög.

Csöndben duzzad a határ,
bütykösül a búzaszár.
Hajába, mint szőke lány,
tűz-pipacsot tűz a nyár.

Cleer

MÉG NYÁR

Szél hoz pletykát,
a mákgubók
csacsorászó
nagyanyók.

Pitypang pityerg,
a felhőbe
röpült föl az
ernyője.

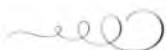
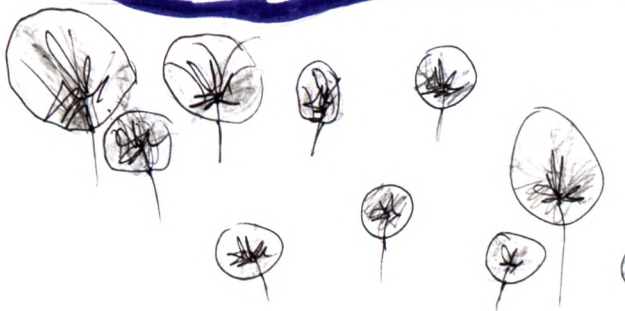
Nem is szél volt,
mely nyugalmat
borzolt itt, csak
fuvallat.

S már pillen is
a virágra
az égszínkék
boglárka.

Lomb közt fürkészh
a cinege,
jó töviről-
hegyire,

de nem látja
meg: egy levél
erezete
őszbe ér.

S hogy rovarl lel,
csőrbe kapja,
ki-kileskel
a napra.

FÜTYÜL A DIÓ

Fütyül a dió,
fütyül a dió.
Dehogy a dió,
nem a zöld dió,
diófán fütyül a
feketerigó.

Huppan a rigó,
puffan a rigó.
Dehogy a rigó,
feketerigó,
puffan a burkából
kiesett dió.

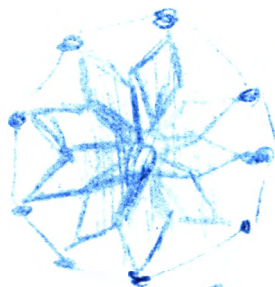
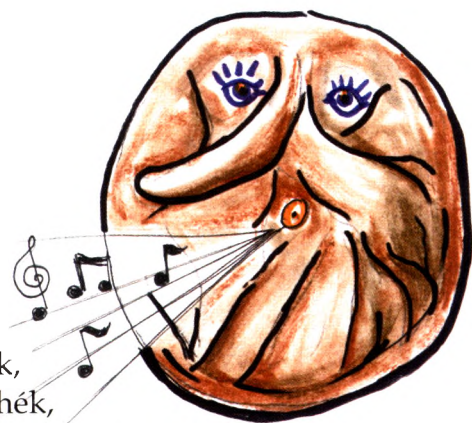

HÓPIHÉK

Hullanak a hópihék,
ég-dunnából tollpihék,
fehér ingüket a fák
lassan végiggombolják.

Nagy pelyhekkal arcomon
lépek puha paplanon.
Szívérintő, szép világ
ez az angyal-tisztaság.

Csendesül a hóesés,
szemem madárröppenés,
s cinkét tart egy könnyű ág,
spárgán függő szalonnát.

TÉL ELŐTT

Fejem fázik,
sapkám nyomba
felcsapnám a
kobakomra.

Kezem kékül.
Menekedve
belebúvik
a zsebembe.

Sálam sincsen,
csupasz nyakam,
összébb húzom
kicsit magam.

Elfagy lábam
félcipőbe –
belerúgok
az időbe!

PILINKÉZŐ

Tél csöndjébe
beleillek,
hópelyhekkal
elkeringek.

Keringőzők
csönd-zenére,
pilinkéző
ütemére.

Frissül a vér,
szívverésem
pírt rajzol a
hóésésben.

Két karom, mint
pihe billeg,
téli tájba
beleillek.

KARÁCSONY

Szobánkba szállt
a karácsony,
fészket rakott
fenyőágon.

Tollazata
csillám-ékes,
szeme tüze
gyertyafényes.

Megcirógat
pihe-szárnyal,
csönd békéje
köztünk szárnyal.

Beragyogja
szép arcunkat,
fészekmeleg
otthonunkat.

JANUÁR

Izmos kovács
Január –
jéglándzsákat
kalapál.

Fagyot izzít
a kohó,
deret fúj a
fújtató.

Csupa csillám
műhelye,
jégszakra száll
százfele.

Megy a munka,
jó derék
hóember itt
a segéd.

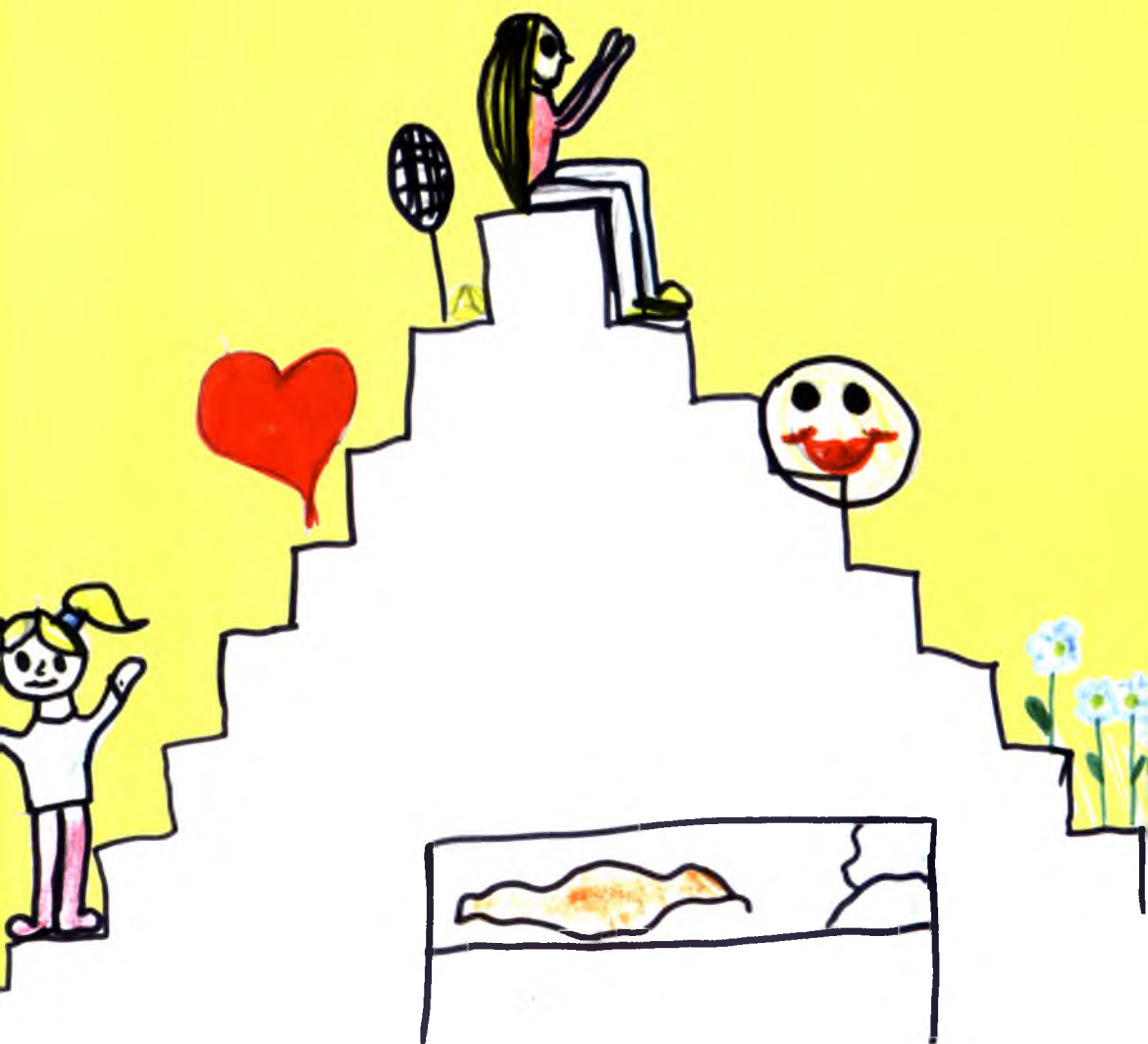
HÓEMBER

hóember jó ember
jóságos szénszemmel
nevet ránk szénszájjal
nagy répaorrával

jó ember hóember
meggyúrja december
tavaszra más egyéb
nem marad csak fazék

HÉTFŐ, VISZ A MOZGÓLÉPCSŐ

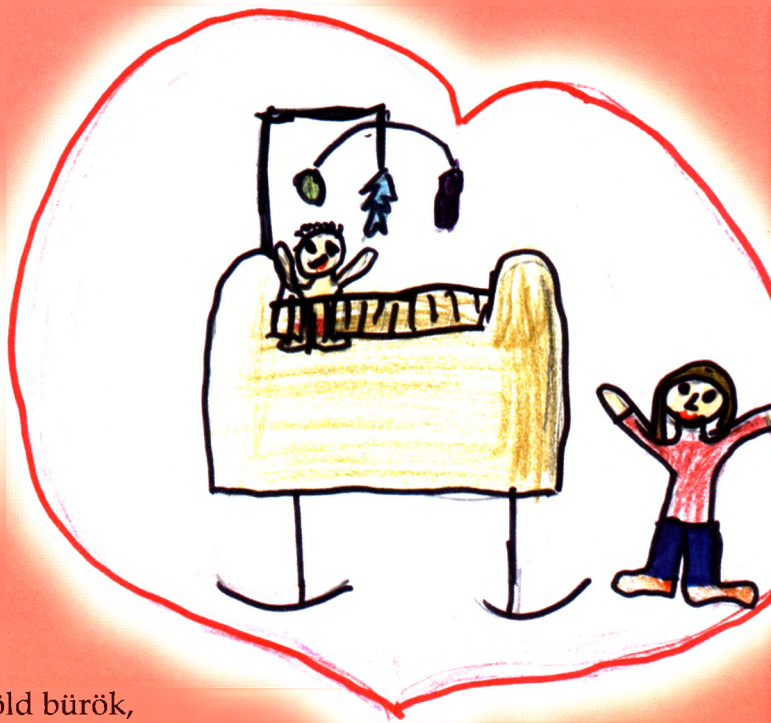
KISTESTVÉREM SZÜLETETT

Kistestvérem született,
őt is anyu szülte meg.
Ráadásul jó gyerek,
sosem sír, csak nézeget.

Rokonság jön, s nincs szünet
Bence babát nézni meg.
Bölcselkednek: jó az egy,
de egy gyerek, nem gyerek!

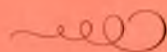
Most, hogy már nem vagyok egy,
senki meg sem kérdezett:
apu, s anyu úgy szeret,
még mielőtt Bence lett?

Apu most is fürdetett,
anyu csókja jó meleg.
Bence engem nézeget,
s nevetek, ha rám nevet.

KAPITÁNY

Vízpuskám zöld bürök,
vele harcba készülök.
Papírcsákó kobakon,
csillagbogáncs váll-lapom.
Kóró-lovam: Tulipán,
én vagyok a kapitány!

A LEGJOBB BARÁTOM

Ádám a legjobb barátom,
nem volt nehéz rátalálnom.
Egymás mellett van a jelünk,
ha öltözünk, koccan fejünk.

Ádám és én együtt játszunk,
folyton futunk, éig mászunk,
s kitalálunk, nagyon sokat,
szuper titkos játékokat.

Ha autóm kérné Ádám,
egész flottám nekiadnám.
Nem venné el, mint sok gyerek,
ki csak játékomért szeret.

Ádám a legjobb barátom,
lerántotta a kabátom,
leszakadt az akasztója -
nem barátom már azóta!

KÉMÉNYSEPRŐ

Kéményseprő fekete,
drótseprűje ördög,
szurkos-poros kéményektől
folyton kormot tüsszög.

Ő hozza a szerencsét -
jobb, ha el nem rontod,
szabály: amíg el nem halad,
addig fogd a gombod!

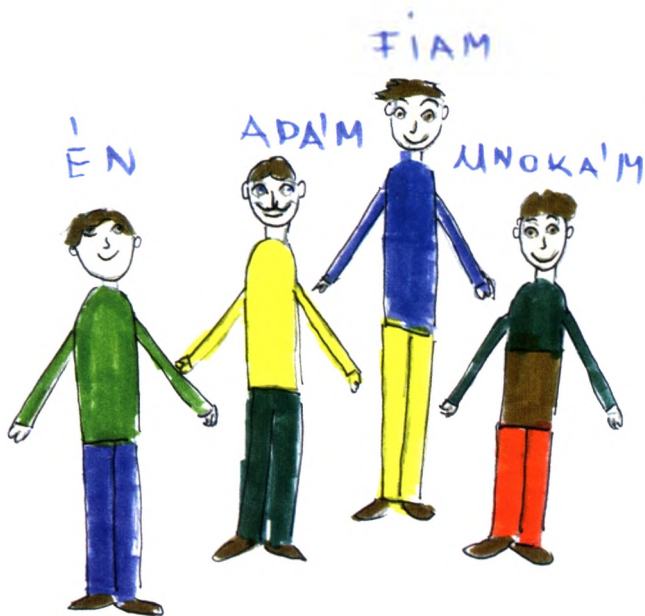

KISS-VERS

Kiss vagyok én, Kiss.
Kiss az apám is,
már nem olyan friss,
mint még tavaly is.

Kiss vagyok én, Kiss.
Kiss a fiam is.
Lesz belőle nagy,
maholnap lehangy.

Kiss vagyok én, Kiss.
Kisunokám is
lesz majd derék Kiss,
már csak azért is!

LEKÉSTÜK A VONATOT

Pontosan ébredünk,
pontosan indulunk,
pontosan érkezünk.
Utasok sem értik:
vonatunk hol késik?

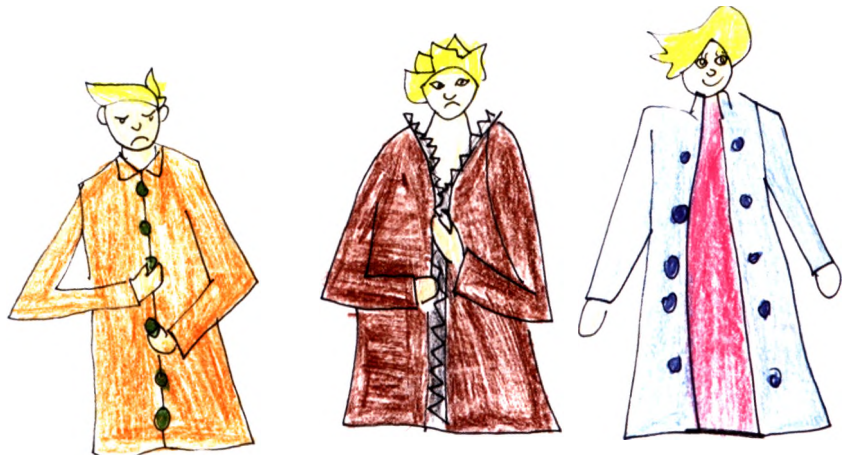
Megkésve ébredünk,
megkésve indulunk,
megkésve érkezünk.
Ám vonatunk, pont most,
volt az egyszer pontos!

KI-BEGOMBOLÓ

Gimbelem-gombolom,
leszakad – felvarrom.
Felhúzom-lehúzom,
megakad, rángatom.

Ráteszem, megnyomom,
pittentem-pattintom.
Illesztem-simítom,
tépkedem, úgy hagyom!

HÉTSOROLÓ

Hétfő –
visz a mozgólépcső
Kedd –
dalol már a kedv
Szerda –
nincs elrontott szerva
Csütörtök –
ma se mondd: csak ücsörgök
Péntek –
öröme a hétnek
Szombat –
szabadba szólongat
Vasárnap –
vetetlen hagyd az ágyad

JÁTÉKAIM

Forgott a szélkerék,
futottam a porban,
mezitláb-vágtámban
szelekbe karoltam.

Felnyergelve, estig
kóró-paripámat,
hajtottam és nyertem
száz kemény csatákat.

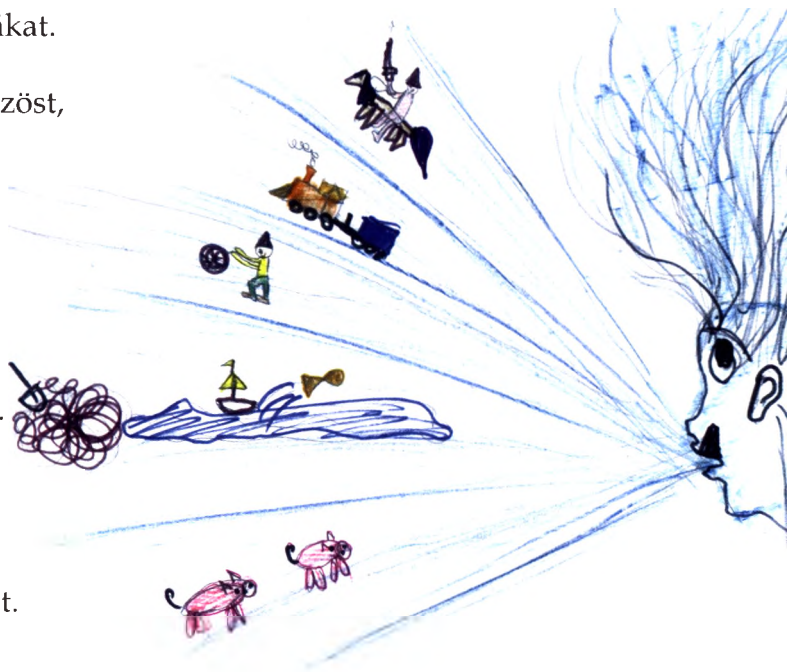
Játszottam nagy gőzöst,
fütyülő vonatot,
egész nap csihuzott,
robogott, tolatott.

Szusszanásnyi időt
sosem engedhettem,
fényes bicajráfom
vesszővel görgettem.

Emeltem a víznek
eső után gátat,
kislapát, fürge kéz
parancsolt, ha áradt.

Újságpapírosból
hajót készítettem,
pocsolya-tengerre
útnak eresztettem.

Tengericsutkából
húztam fel az ólam,
büszkélkedtem kövér,
két csutka-hízómban.

Szép hangú hegedűm
ízikből volt nékem,
tökszár-dudám fújva
katonásan léptem.

Sóska leveléből
jó szivart sodortam,
gesztenye-pipámat
bújva szipákoltam.

Az útilapuval
szúnyogokat este
kergettem, csapkodtam,
sokszor hasra esve.

Cserebogárra már
seprővel vadásztam,
emiattn néhányszor
nem is vacsoráztam.

Anya hívott haza –
bebújtam az ágyba,
ott játszottam tovább
nagy Álomországba.

ZIVATAR

Szedd a lábad,
Tivadar,
sarkad veri záporoső,
zivatar!

RÓKAFARSANG, RÓKABÁL

Megbolydul a rókavár,
két megafon kiabál:
– Rókákra ma móka vár,
rókafarsang, rókabál!

Rókafiú habzik ám,
rókaborbély borotvál,
s készül mind a rókalány,
álorcájuk nagy talány.

Rókafarsang, rókabál,
rókahuszar szalutál,
érkeznek az úri nők,
rókaprémben vöröslők.

Rókafarsang, rókabál,
kakashangra kezdik már,
egymásra lel rókapár,
szívük együtt kotkodál.

Rókataktus meg nem áll,
a bolha is táncot jár,
rókafarsang, rókabál,
van, ki nem lejt, csak zabál.

Nyúljelmezben egy róka,
fején nyúlszór paróka,
rárontott vagy húsz róka,
szórt köpködnek azóta.

MACKÓKÓRHÁZ

Plüss mackóval szirénázva
mentő száguld a kórházba.
Ott várja már három gyerek:
éjjel-nappali ügyelet.

Annamari vetkőzteti,
Alíz nővér lefekteti.
Annamari nevét kérdi,
Alíz nővér lázát méri.

Zsófi doktor már vizsgálja,
hallgatgatja fejcsóválva:
- Mackógyerek nagyon beteg,
se nem ihat, se nem ehet!

Látogatót sem fogadhat,
injekció talán hathat,
nem várhatunk, hamarjába
branült ültessünk karjába.

Anna, Alíz, segítsetek,
vár még reám a sok beteg! –
zsémbeskedik Zsófi, s szorgos
mindkét nővér és az orvos.

Mackógyerek gyorsan gyógyul,
biztos jel, hogy gyomra kordul.
Visszakapta egészségét,
s kézbe – zárójelentését.

Az áll benne: csupor helyett,
csak szilkényi mézet ehet.
Kontrollra is várja torkost
doktor Zsófi, mackóorvos.

FEKETE MERCÉDESZ

Fekete Mercédesszt
csúfolják a srácok,
nevén gúnyolódni
van is rá, vagy száz ok.

Fekete Mercédesszt
vigasztalja Berci:
- Ne sírjál, én tudom,
jó kocsí a Mercí!

TÓPARTI ESTE

Sás susog,
suhán az este,
nád búsong
tükrét keresve.
Fűz-kotlós
szárnyát kitolja,
keszegfény
villan a holdra.
Gém repül,
még haza ér ma,
egyedül
csobban a béka.
Víz partján
lélek az este,
úgy érzem,
abból van festve.
Sűrű csönd
száll le a tóra,
szólanék,
s nem lelek szóra.

TÜCSÖKTÁNC

Te, kedves kis tücsök,
ugralsz a tarka rét fűvében,
önfeledten hancúrozol e
napcsókolt időben.

Te, kedves kis tücsök,
úgy felvidít viháncolásod,
amint fű-parketten táncot rop
pipaszárú lábod.

Te, kedves kis tücsök,
örülsz, mily bohó is tudsz lenni,
micsoda kedvvel ugrabugralsz,
ahogyan más, senki!

Te, kedves kis tücsök,
lám, rám is átragad e játék,
ha meg nem sértelek, melléd
én is táncba állnék.

Te, kedves kis tücsök,
már ugrálok, forgok, repülök,
táncolok, nézd, nézd tücsök, s örülj,
hogy veled örülök!

MUSTMUSTRA

Présnél Feri ízleli:
- Mesteri e must, Teri!

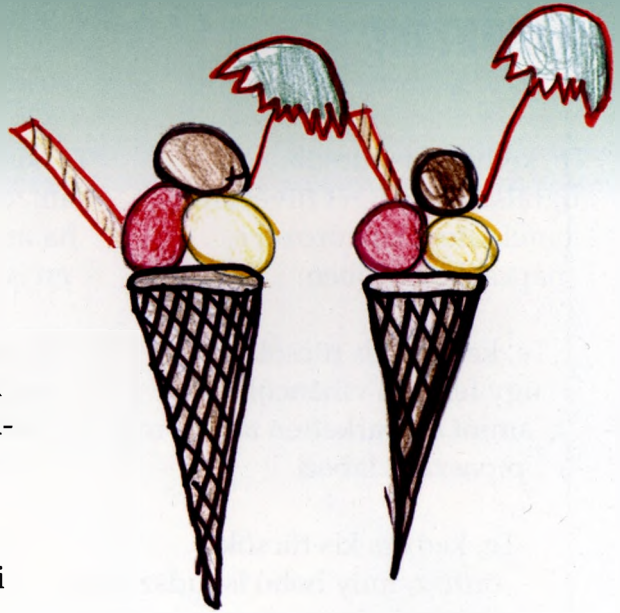

TIBI FAGYI

Vígan trilláz Tibi fagyí
hangja messzi trillalalli
úgy várja már Lilla s Lali
mint távolabb Vili s Vali

Furgon késik hol a fagyí
csak marad tán nekik annyi
két tölcsernyi puncs és vani-
lia meg rá csokifagyí

Felcsendül a trillalalli,
s közben már a tölcser fagyí
ha elnyalja Lilla s Lali
Tibi fagyíst fog játszani

TERIKE, S FERIKE

Füleli Terike:
Ferikét verik-e?
Hallja már Terike,
ez, bizony Ferike!

ZIZEGŐ, SZÉP ÁLMUNK

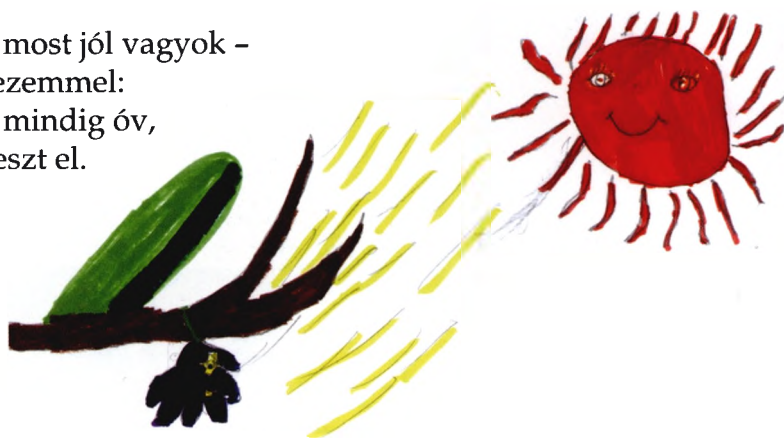

ANYÁCSKÁM

Anyácskám, még rügy vagyok –
gyümölcs leszek egyszer,
hisz olyan vagy, mint a Nap,
növök melegeddel.

Anyácskám, már itt vagyok –
egy gyermeknyi ember.
Mosolyodra mosolygok
máris értelemmel.

Anyácskám, most jól vagyok –
fogódzom kezemmel:
e kötényszél mindig óv,
soha nem ereszt el.

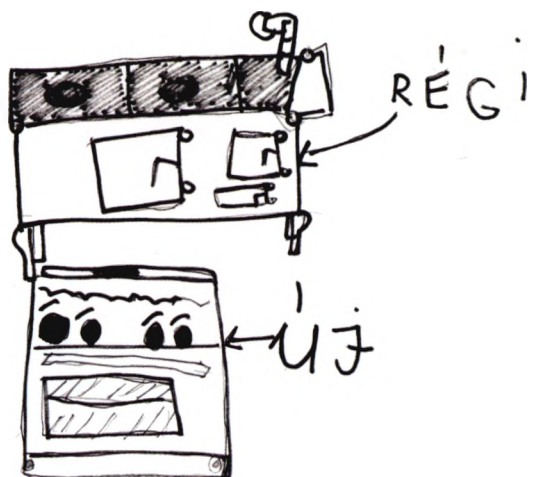

HOVÁ LETTEK

Gázzal főzünk már, a
spórt kitettük hátra.
Anyám, mondd, hová lett
télesténk tüztánca?

Elnémult rádióink
helyét tévé tölti.
Anyám, mondd, hol a tű,
mely kézimunkád ölti?

Matracra cseréltük
tömzsi szalmazsákunk.
Anyám, mondd, hová lett
zizegő, szép álmunk?

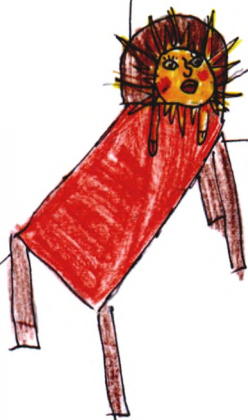

VILÁGGÁ INDULTAM

Anyámra gyermekharaggal
támadtam: - Világgá megyek!
Még azt sem mondom meg, hová,
engem ne is keressenek!

Nem szólt, csöppnyi batyut kötött,
s egy bottal vállamra dobta.
De, csak kapunkig juthattam.
Hullt könnyünk záporozva.

MI VOLNA, HA...?

Mi volna, ha reggel a nap
ásítva még ágyban marad?
Mi lenne, ha úgy dönt az agy:
mint számítógép él, s lefagy?

Mi lenne, ha egyszer a szív
szusszanni vágya picinyt?
Mi volna, ha kérné a száj:
ma két füleddel vacsorálj!

Mi lenne, ha szép óvodád
már nem nyitná ki kapuját?
S mi volna, ha édesanyád
nem nézne oly édesen rád?

ANYÁM NAPOCSKÁI

az ablaknál állva
anyám varrótűbe
úgy tűnik mintha csak
napsugarat fűzne

gyúrótábláján meg
a felütött tojás
lisztcsomó közepén
csöppnyi napragyogás

ruhák mellé miket
sorban kiaggatott
száradni még oda-
csippenti a Napot

s ha ablakot tisztogat
mintha néznénk égre
ott tükröz a világ
igaz kékje-fénye

ott tükröződik és
jó anyám szemében
engemet féltése
minden rebbenésben

NAPOT KÉRTEM

Anyám, Napot kértem,
de mondták, nem lehet:
menten elégetne,
s én elégnék veled.

Anyám, Holdat kértem,
de óvtak, nem lehet:
arca csak világít,
fagyot hoznék neked.

Kértem csillagokat,
s azokat sem lehet:
messze távolságuk
bántaná közeled.

Magam jöttem végül,
de nincs rá képzelet:
szárnya-nőtt örömünk
suhant, miként lehet.

A VILÁG KÖZEPE

Szép szülőházam volt a
világ közepe,
és benne, én, e világ
boldog gyermeke.

Felnőve elhagytam, de
visszajártam még
a világ közepére,
szívem ütemén.

Szülőházam árva, úgy
magára maradt,
s a világ közepe is
messzire szaladt.

KIT SZERETEK JOBBAN?

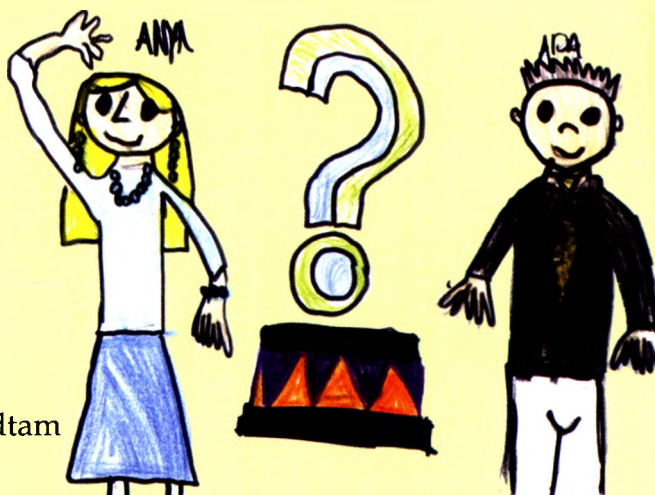
kit szeretsz jobban mondd csak
apukádat vagy anyukádat
kérdezte tőlem egy éppen nálunk dolgozó bácsi
s még hozzátette a titok titok marad
ám azt olvastam ki szeméből
ne mondjam meg neki

ne mondjam meg neki
mert biztos továbbadja
anyunak vagy apunak
de leginkább mindkettőnek
legyen bármi is válaszom

de tényleg
kit szeretek jobban
aput vagy anyut
erről még sosem gondolkodtam
ám nem is kellett soha
mert aput apunak
anyut anyunak szerettem
s szeretem legjobban

ezt mondtam akkor a bácsinak is
s hogy külön sem aput sem anyut
de még az egyformán szeretemet
sem ejtettem ki számon
csak hümmögött

hallottam amint anyunak mindezt újságolni kezdte
s még azt hogy neki se lett volna szabad
csupán anyut mondani annakidején

ÁLLATI, VAGY AKÁRMI

ÁLLATI, VAGY AKÁRMI

Úgy jól lakott,
már csak kocog
hazafelé dundi pocok.
Selypén mormol:
– Nocak, nocak,
nehéz ez a vacak pocak!

*

Nyúlt felettet Nyúl tanár úr
házi kertek nyúltanából.
Legjobb jegy egy sárgarépa,
téma, földrajz: Eurépa.

*

Öregszik a pávaszem,
elkellne egy pápaszem.
– Ha lesz, akkor felteszem,
látok messze, rendszeren!

*

Reggelizik a kis egér,
tenyerében zsíros kenyér.
De nem karéj, csupán morzsa,
égből hullott csillagocska!

*

Egész sereg seregély
sisereg a fán:
- Nem kell félni egytől -
mondják tele begyből -
nem marad a meggyből
semmise talán!

*

Piros lett a sárgarigó
szép sárga ruhája,
beletört a cseresznye a
rikító tollába.
Hazarepül, anyja mérges,
veszekszik fiára:
- Most kimosom, száradni meg
szállj egy ág csúcsára!

*

Borzas tollú verebek,
portengerben fürdenek,
csipcsiripp.
A világon nem akad,
még egy ilyen lármás strand,
csipcsiripp.
Kifürdik az összes port,
mi csak tengerükben volt,
csipcsiripp.

*

Egy méter hány ugrás?
Verebek lemérték
- ugrották, nem mérték! -
ez a veréblépték.

*

Villanydróton a fecskék,
mint ruhacsipeszeckék,
úgy tartják a kék eget,
hirtelen kelt vad szelek
azt nehogy elröpptessék.

*

Harkály csőre úgy kopácsol,
tetőfedő mikor ácsol.
Fának kérgén függén háncsol,
egy mély lyukat kiforgácsol,
s kövér kukacot varázsol –
bocs, ha éppen vacsorázol!

*

Lócán mászkál kabóca,
lába: gyertya kanóca.
Szívja, mint a szamócat
kabóca a fa lócát.

*

A daliás cincérek
függék, mint a pincérek.
Hosszú csáppal bemérnek,
jó lennék-e ebédnek.
Mert nagy vagyok, kitérnek,
s ciripelve zenélnek.

*

Nézegeti cinege:
gaszál az, vagy zsineg-e?
A fészkébe jó lesz az,
ha madzag is, s ha giz-gaz.

*

Ablakomnál dúdolt gerle,
erre keltem fel reggelre!

*

Balettra jár hat tyúk,
nagy az akaratjuk,
mégis azt mondhatjuk:
sose lesznek hattyúk!

*

Fut a kertben gyöngyös,
pedig, de göröngyös!
Rikoltása éles,
fülem attól véres.

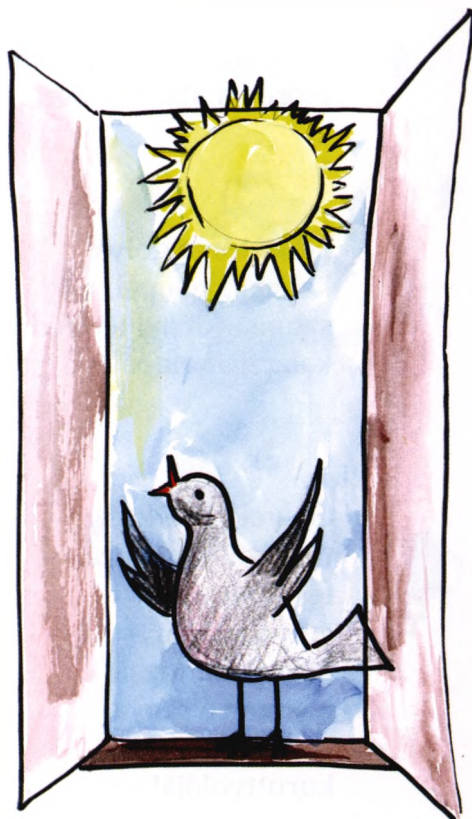
*

Összeveszett húsz hiú lúd,
ki a legszebb és ki a rút.
Nem egyeztek meg a libák,
csaptak ám ott nagy galibát!

*

Mérges a pulyka
kék a feje,
taréja vérláng,
tűz a szeme.
Tolla feltolva,
dagad begye –
ha nem félsz tőle,
beszélj vele!

*

Tity-toty, tity-toty,
lép a kacsza,
lity-loty, lity-loty,
lötyög hasa.
De a vizen milyen fürge,
csőrén a tó által szűrve.

*

Háztetőn a gólya
kelepel, kelepel,
szomszédén a tetőfedő
kalapál, kalapál.

*

Gólyaláb nélkül,
úgy, gólya módra,
fél lábon áll a
gólya a tóban.
Békára bandzsít
hosszan a gólya,
bajban a tó víg
kuruttyolója!

*

Kecskebéka vízben
megfázott,
a parton vagy százat
harcázott.

*

- Békaszomszéd, jó napot!
Ön telefonkvartyogott?
Most ugrottam még elő,
vízben nincs jó térerő.
Szomszéd, majd küldjön inkább
sms-t, sokkal inkább!

*

Fűzfán ül levelibéka
rejtőszínű ivadéka
észrevétlen, de a hangja,
az valami istenadta
torokzacskós nagy karattya.
Várhatjuk, míg abbahagyja!

*

(a béka intelme)
Legyek -
én vagyok!

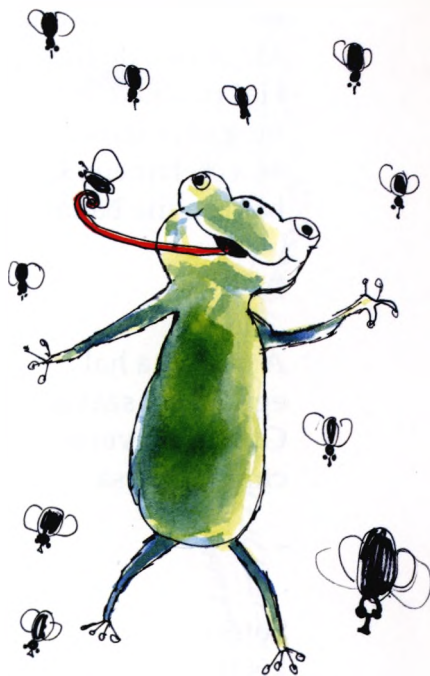
*

A nyakamra szúnyog száll,
vérem szívja szívószál.
Málnaszörpnek néz engem?
S nagyon nyakon teremtem!

*

Újságolja vízipók:
- Láttam csuda víziót,
vízi képpel vízi szót,
vízi televíziót!

*

Igaz, hogy a bálna,
ha csak rajta állna,
e világnak vizeiből
mindent bezabálna?
Maglehet, de mégse!
Hát patakba, érbe
még csak be sem férne,
és a cserrmely, kanális –
bálna álma banális!

*

A vízben a hal
egy verset szaval.
Gyönyörű verse
címe: A varsa.

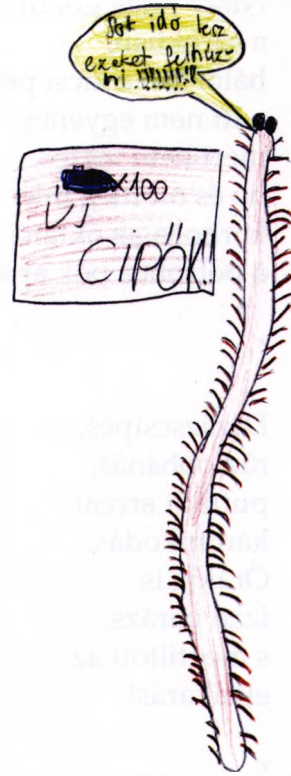
*

Sötét este
kis tücsök
egy fűszálon
ücsörög.
Hegedűjén
hegedül:
miért is van
egyedül.
Fél szegényke,
úgy vacog,
cirógatják
csillagok

*

Dorombol a Nap.
 Cirmos sugarak
 csiklandozzák bőröm,
 mint hangyasereg,
 úgy nyüzsgenek.
 Én hagyom,
 és nem törődöm
 a világgal,
 a világban mással,
 csak az ujjbögömön
 szárnyait emelő
 katicabogárral.

*

Százlábúnak
 száz cipő,
 mind felhúzni
 sok idő!

*

A borz az oroszlánnak
 új frizurát készít,
 borzasztó sörényét
 felborzolja éjig.
 Unja már oroszlán,
 s mert elég hiú ám,
 bömböli a borznak:
 - Ne borzold oly torznak,
 mint egy torzonborznak!

*

Nagy-nagy gondban,
a sarokban,
hálót fon a kicsi pók.
- Itt nem egyenes,
mért nem feszes,
no és ott meg miért lóg?! -
korholja az oktatója:
a potrohos pók apóka.

*

Darázscsípés:
tűzlobbanás,
puffadt arccal
káromkodás.
Órákig is
izzó parázs,
s megtiltott az
elvakarás!

*

Darázs dönög dinnyehéjon,
a pirosa milyen vékony,
alig jutott kis édesé,
s nem maradt meg a lékje se!

*

Sűnnek sínben van a lába,
kibicsaklott a bokája.
Kék fényt forgat fenn a lámpa,
sűnmentő megy szirénázva.

*

Súnszínházban,
lámpalázban
meghajlik a súnszínész.
Mellső lábát
összecsapva
tombol a sok sűnítész.
Zúg a tapsvihar,
sűnni nem akar!

*

Úgy dürrög a siketfajd,
attól leszek siket majd.
Ám a fajd, csak tovább dürrög,
és micsoda sztárallűrök!

*

Kis aranyom, Szurikáta,
nem kapsz fájó szurikát ma,
sem kanalas orvosságot,
már az orvos jónak látott.

*

Nagy a munka, nagy a gond!
Csőszerelő kis vakond
csavaranyát elhagyta,
áll a munka miatta.
Keresgeti-kutatja,
alagútját befutja:
- Hol az anya, az anyja,
lenyelte a varangya!

*

- Leestem egy fáról! -
dicsekszik a majom.
- Jó nagyot nyekkentem,
mégsem esett bajom. -
Az eset tanulsága:
ha én lennék e majom,
nem kérkednék véle,
sőt, szégyellenén nagyon.

*

Megfogtam egy gyíkot,
letörött a farka,
hogy visszarakasszam,
végképp nem akarta.
Kisiklott kezemből,
s bebújt az avarba,
ott várta új farkát,
mikor nő ki rajta.

*

Kiskutyák, ha
találkoznak,
szaglászgatva
barátkoznak.
Kutyafira
rácsaholnak,
lány kutyusnak
udvarolnak.

*

Magasra nőtt púpos teve
mindkét púpjának teteje.
Hullámos, mint Zemplén hegye,
nem is tevegelek vele!

*

Nagy diófán hernyófészek,
benne hernyók heverésznek,
ha megúnják, tekerésznek,
friss levélen legelésznek.

*

Bundám - morgott a róka -
naptól feslett fakóra.
Festetni ment a róka
vöröshagymás Makóra.
S oly szép lett, hogy azóta
be se megy a tyúkólba!

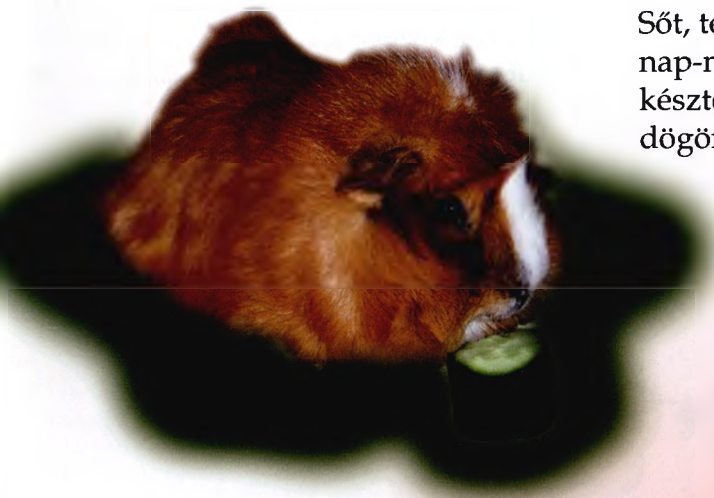
*

A vércse,
hogy értse,
falutáblát betűzi:
- He-te-fe-jér-cse!

*

Tüneményes kis jószág,
tengerimalac,
ha csak nem ér varázslat,
annak is maradsz.
Sőt, te bővölsz, nagy kedvenc,
nap-nap minket el,
készítve: e malackát
dögönyözni kell!

TARTALOM

TAVASZ JÖN, MEGY A TÉL

Meleghezók	4
Tavaszi szél	4
Krókuszarázs	5
Sátrat emelt	5
Rügyek pattanása	6
Tavaszt rikkant	6
Dilis április	7
Mákom van	7
Húsvéthétfő	7
Zuhi után	8
Esernyős nap	8
Reggel	9
Kiscsibe	10
Nyári vakáció	11
Nyár	11
Még nyár	12
Fütyül a dió	13
Hópihék	13
Tél előtt	14
Pilinkéző	14
Karácsony	15
Január	16
Hóember	16

HÉTFŐ, VISZ A MOZGÓLÉPCSŐ

Kistestvérem született	18
Kapitány	18

A legjobb barátom	19
Kéményseprő	19
Kiss-vers	20
Lekéstük a vonatot	20
Ki-begomboló	21
Hétszoroló	21
Játékaim	22
Zivatar	23
Rókafarsang, rókabál	24
Mackókórház	25
Fekete Mercedesz	26
Tóparti este	26
Tücsöktánc	27
Mustmustra	27
Tibi fagyí	28
Terike, s Ferike	28

ZIZEGŐ, SZÉP ÁLMUNK

Anyácskám	30
Hová lettek?	30
Világgá indultam	31
Mi volna, ha...?	31
Anyám napocskái	32
Napot kértem	32
A világ közepe	33
Kit szeretek jobban?	34

ÁLLATI, VAGY AKÁRMI

Állati, vagy akármí	36
---------------------------	----

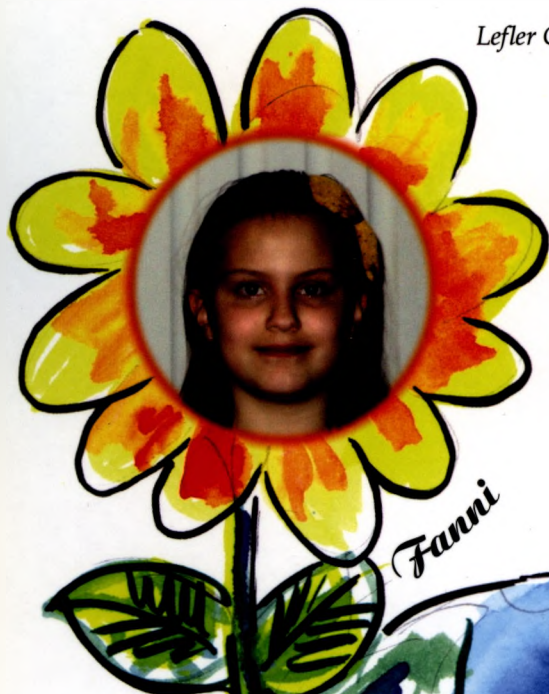
Emlékszem, egykor mennyire rácsodálkoztam abbéli felfedezésemre,
hogy a világ teljességét jelentő Univerzum szavunk jelentése sem más, minthogy:
uni-egy, versus-költemény, tehát a világ – egy költemény!

E csodálat máig tart bennem, miként így lehet ez a világot versként,
s a verset önálló világgént, kis mikrokozmoszként tisztelő-szerető embertársaimban is.
Az ő közreműködésükkel, segítő szándékukkal születhetett meg e könyv is.

A gyermekeknek, s az örök gyermekeknek, akik a ma hangzavarából
is meghallják, s értik jól a füttyülő dió szavát.

Köszönet érte!

Lefler György

Fanni

Detka

